

Kabiliyetler Katili

– *ercaga* · 11 Mart 2016

Kabiliyetlerin katili duruyor ortalıkta hin bir bakışı var

Sinsi bir gülümseyiş sürüklüyor yalnızlığa

Sanki ağaç köklerini çekip çıkarıyor atıyor sonsuzluğa

Zorbaların yanında melekleri tasvir ediyor bir çaresiz portre

Ulaşıyor fazlalığın enkazından en dibe

Söyleniyor beli bükülmüş bir türkü gibi dilden dile asırlarca

Kabiliyetlerin katili ulaşmak istiyor zorbaların hünkarına

Tevcih ediyordu arzu hallerini şehrin ileri gelen sükkanına

Kurtarıyordu bir ses onun hemen yetişiyordu imdadına

Kabiliyetlerin katili savaşıyordu hisleriyle inadına

Amansız bir seher yelinin ürpertici ışığında

çarpışıyordu hisleriyle

Som bahçelerde son bir insanlık

arıyordu sonsuzluk fihristlerinde

Esnek manevralarla

ilerleyen bir trenin ayak seslerinin oluşturduğu siste...

Kabiliyetlerin katili dikdörtgen bir masanın köşesindeki dört bardak

Bardaklar kristal camdan üstlerine dökülmüş birkaç karanfil parçacığı

Bardaklar devrilmemek için gülüşlerini saklıyorlar öz benliklerinde

Parlak ışıkların altında utangaç kapatmaya çalışırlar yüzlerini

Mutsuzluklarla yoğrulmuş mutluluklarla coşarlar kimi zaman

Kimi zaman acıların acıttığı yüreklerde tebessüm etmeye çalışırlar

olağanca

Kabiliyetlerin katili arıyor kurbanlarını her saniye her

dakika

Boğmak için uğraşiyor karanlıkların

aydınlıklarla sentezinde kurbanlarını

Kabiliyetlerin katili

kabiliyetlerin geniş menzilinde

Kabiliyetlerin

katili gönlün en ölgün nefesinde.....